

سه شنبه 14 آبان 1398 - 7 ربیع الاول 1441 - 5 نوامبر 2019

شهادت فرمانده لشکر 27 محمد رسول الله، برادر پاسدار "علی اکبر حاجی پور" (1362 ش)

شهادت فرمانده لشکر 27 محمد رسول الله، برادر پاسدار "علی اکبر حاجی پور" (1362 ش)، علی اکبر در سال 130 در شهر «آذر شهر» از توابع «تبریز»، در خانواده ای مؤمن و مذهبی دیده به جهان گشود. شهید حاجی پور پس از شروع جنگ تحمیلی، عازم جبهه های جنوب می گردد و با آموزش و سازماندهی نیروها به مقابله با دشمن متجاوز می پردازد. وی معتقد بود که باید تا قطع کامل ریشه های استعمار و استکبار، با آنان جنگید و بر این باور، تا پای جان ایستاد. شهید، در عملیات «فتح المبین» و «بیت المقدس» با مسؤولیت فرمانده گردان وارد عمل می شود. وی در دو عملیات، رشادت و شهامت فراوانی از خود بروز می دهد. در عملیات بیت المقدس، بشدت از ناحیه پا مجروح می شود. پس از بهبود یافتن نسبی، با دختری مؤمن ازدواج می کند؛ اما از ازدواج نیز تعلقی در دلش نما فکند که او را از جبهه باز دارد. بار دیگر برای عملیات «رمضان» خودش را به جبهه می رساند که در این عملیات، فرماندهی گردان خط شکن «عمار» به او محول می شود. شهید با شناسایی دقیق مواضع دشمن، در این عملیات، خطوط پدافندی دشمن را با یورش جانانه در هم می شکند. حاجی پور برای انجام عملیات «زین العابدین» و «مسلم بن عقیل» خود را به جبهه می رساند و به عنوان مسؤول محور عملیاتی وارد عمل می شود. وی در این دو عملیات، با فرماندهی مدبرانه، شهرهای «سومار» و «گیلانغرب» را از تیررس دشمن آزاد و شکست سنگینی را بر دشمن تحمیل می کند. در عملیات «والفجر مقدماتی»، حاجی پور به عنوان فرمانده گردان عمار، در نوک پیکان حمله واقع می شود و در حماسه ای ستودنی خلق می کند. در عملیات دیگری در منطقه «مهران»، با طراحی مبتکرانه و هلی برد نیرو به عقب دشمن، نیروهای عراقی را از پای در می آورد و فرمانده آنان را اسیر می کند. با شروع عملیات «والفجر 4»، حاجی پور همراه نیروهای خود به جبهه غرب می رود و با سازماندهی نیروها به دشمن یورش می برد و به کلیه اهداف از پیش تعیین شده می رسد. از جمله ارتفاعات استراتژیک «1904» را که مشرف بر شهر «پنجوین» عراق است، از چنگ دشمن خارج می کند و با قدرت تمام به منطقه مسلط می شود. شهید حاجی پور پس از تثبیت مواضع به دست آمده در مرحله اول عملیات «والفجر 4» در منطقه غرب، در مرحله دوم عملیات که برای شناسایی مواضع دشمن رفته بود، در دشت «پنجوین» مورد هدف تیر مستقیم تانک دشمن قرار می گیرد و در تاریخ 14 آبان 1362 به فوز عظیم شهادت نایل می شود.

اشغال قسمتی از مناطق جنوبی ایران از سوی آلمان در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش) با آغاز جنگ جهانی اول و تأثیرگذاری بر همه کشورهای جهان، به ویژه ایران، به لحاظ قرار گرفتن در کنار دولت های روس و امپراتوری عثمانی که از طرف روس ها درگیر جنگ بود، اوضاع داخلی به هم ریخت. در این میان، ایران که بی طرفی خود را اعلام کرده بود از شمال مورد تهاجم روس ها و واقع گردید و عثمانی نیز از شمال غربی به خاک ایران تجاوز کرد و این دو بر سر تصرف آذربایجان در خاک ایران به جنگ پرداختند. همچنین دولت انگلستان با چند فروند کشتی، جنوب ایران را مورد تجاوز قرار داد و کشمکش زیادی روی داد. سفارت آلمان هم برای حفظ منافع اتباع خود در ایران، قوه مقاومتی تشکیل داد و عده ای از مردم را به طرفداری از خود بسیج نمود. چندی بعد هم قوای آلمان وارد ایران شدند و به جان مردم افتادند. این اوضاع و تجاوزات مکرر، جز قحطی و قتل و غارت مردم ایران، ارمغانی نیاورد و خسارات فراوانی برجای نهاد. تشکیل و آغاز به کار نیروی دریایی ایران (1311 ش)

در دوران قاجاریه تا زمان ناصرالدین شاه، توجهی به توسعه نیروی دریایی نشد. ناصرالدین شاه به منظور توسعه نیروی دریایی، موفق به خرید یک کشتی ۶۵۰ تنی مجهز به چهار اراده توپ کروز از آلمان گردید که نام آن را پرسپولیس گذارد. همچنین کشتی کوچک دیگری نیز به نام شوش برای تردد و حفظ امنیت کارون خریداری شد. در زمان مظفرالدین شاه نیز چند کشتی کوچک (از جمله کشتی مظفری) به این ناوگان افزوده شد. ولی طی سالهای بعدی و بدلیل مشکلات داخلی ایران (مشروطیت و پس از آن کودتای سوم اسفند) همه این کشتی ها با بی توجهی مواجه و در نتیجه به تدریج در خور سلطانی نزدیک بوشهر به آب فرو رفته و غرق شدند. به دلیل افزایش منافع انگلستان در خلیج فارس و ایران، ایران سالها مورد تحریم غیر علنی کشورهای اروپایی در برابر فروش اسلحه و از جمله کشتی های جنگی قرار گرفت. در سالهای ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲، رضا شاه تصمیم به تجدید ناوگان جنگی دریایی گرفت و ماموریت خرید مخفیانه را به پرنس ارفع سپرد. نامبرده با زیرکی موفق گردید تا تعدادی ناو و کشتی و یدک کش از ایتالیا خریداری نموده و مقدمات آموزش

افسران ایرانی در ایتالیا را فراهم آورد. مرکز نیروی دریایی ایران خرمشهر بود و در همین محل بود که پادگان، فرماندهی، مخازن و اداره بندر قرار داشت. مرگ "جیمز ماکسول" فیزیک دان معروف و بنیان رلم و گذار قوانین نور و الکتریسیته (1879م) جیمز کلارک ماکسول، فیزیک دان برجسته انگلیسی در 13 نوامبر 1831م در شهر ادینبورو، در اسکاتلند به دنیا آمد و تحصیلات مقدماتی خود را در آن شهر آغاز نمود. وی در دوران مدرسه به ریاضیات علاقه نشان داد و استعدادش در این زمینه شکوفا شد به طوری که در 14 سالگی به اخذ مدالی در ریاضیات نائل آمد. ماکسول در سال بعد مقاله ای در باب روش ترسیم منحنی های بیضوی کامل به انجمن سلطنتی ادینبورو تقدیم کرد. این رساله به حدی کامل، جامع و مهم بود که جمع زیادی حاضر به قبول این واقعیت نبودند که نوجوانی پانزده ساله، آن را تهیه کرده است. ماکسول در 16 سالگی برای ادامه تحصیل وارد دانشگاه در زادگاه خود شد و در نتیجه آشنایی با فیزیک دانان بزرگ اسکاتلند، به پدیده های نوری و فیزیک علاقه رلم مند گردید. وی پس از چندی بر اثر مطالعه فراوان و راهنمایی استادش، مایکل فارادی، دریافت که امواج نورانی و الکترومغناطیسی در حقیقت، چیز واحدی هستند. چند سال بعد این نظریه تأیید شد و ماکسول بار دیگر به مطالعه و تفکر در این زمینه پرداخت. وی در سال 1871م، کتاب خود به نام دوره الکتریسیته و مغناطیس را منتشر کرد و این اثر چنان بدیع بود که بلافاصله به سمت استاد کرسی فیزیک دانشگاه کمبریج انگلستان انتخاب شد. وی در این کتاب توانست با مجموعه چهار معادله کوتاه خود، واکنش و تأثیر متقابل میدان های الکتریکی و مغناطیسی را به درستی شرح دهد و به عنوان مکتشف و بنیان رلم گذار قوانین نور و الکتریسیته معرفی شود. ماکسول معادلات ساده ای ابداع کرد که کلیه پدیده های مختلف برقی و مغناطیسی را توجیه می کرد. وی

هم‌&rlm؛ چنین دریافت‌ه بود که تمامی مولکول‌&rlm؛ های یک گاز با سرعت واحدی حرکت نمی‌&rlm؛ کنند، از این رو فرمولی به دست آورد که نشان می‌&rlm؛ داد چه بخشی از مولکول‌&rlm؛ های یک گاز در حرارت مورد نظر، با چه سرعت مشخصی، حرکت خواهند کرد. این فرمول که فرمول انتشار ماکسول خوانده می‌&rlm؛ شود، یکی از پر استفاده‌&rlm؛ ترین فرمول‌&rlm؛ های عملی ریاضی است و کاربردهای مهمی در شاخه‌&rlm؛ های فیزیک دارد. عمر جیمز کلارک ماکسول کوتاه بود و سرانجام در پنجم نوامبر 1879م در 48 سالگی در گذشت.